

хозяйственны *) расположенія, нья срещае движенія и като порывы чувства на попечителна та и нѣжна та внимательность Государска и камъ бѣдни те, кои то приѣмваха отъ Него помощь, камъ ближни те служители, кои то Му служеха въ одая та, и камъ оныя *старцы инвалидни* кои то живѣха при Него. Като каза въ 11-та статья, чи всичкій-атъ наличный Неговъ капиталъ, кой то ся сохранява подъ различны наименованія въ собственна та на Негово Величество Контора, дълженъ е да ся раздѣли *на равно* между три те Велики Княгини : Марія, Ольга и Александра Николаевны, Той веднага придава : «но какво то що «са отъ проценты те на тоя капиталъ плащани много «пенсіоны, то *моля*, тѣ да ся приимать на Государственно то Казначейство, или на Кабинетъ-атъ, какво «то бжде угодно Императору **).» Въ слѣдующа та 12-та статья : «Желая да ся обжрнатъ на всички те «Мои *комнатны служители*, кои то са Ми вѣрно и «усердно служили, тѣхни те содержанія на пенсіоны. «При тья служители приборявамъ Лейбъ-Рейткнехтовъ и Мой-атъ кучерь Якова;» а въ 15-та статья : «Моля «Императора да помилува милостиво инвалидни те «старцы, кои то живѣха у Мене на различны мѣста

*) Домашни, къщни.

***) За ради тья капиталы въ сѣща та 11-та статья Государь постановява, чи тѣ са дължны да оставать за всегда въ Россія; чи Велики те Княгини могат само да ся ползувать отъ тѣхни те проценты, освенъ ако пожелаатъ да купать *какъ въ Россія* на капиталъ не движима собственность (мюлкъ.)